Salzburg (?), 2. Drittel 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8182
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

deum rebellis fuit. pibit
de ꝓplo suo. vbi dns. pec
catum p supbiam ꝛmis
sum. tamq; ualde exosu
morte punit. Alia uero
pcca. oblacione pcepit
expiari. Odium vo. istd
q ꝫ dei p supbiam. qm
neteratum ꝫ. Incipit n.
q; cito supbia incipit.
Q n. Iudith. ix. Supbi
vo. ab initio. no placuerit
tibi. sz humilium ⁊ ma
suetorq; placuit tibi dep
catio. ¶ Causa vo. hui
odii in magna pte patere
pt. pca que dicta sunt
prius. vbi on sum ꝫ. qli
se supbia. heat ad deum.
potest idem ostendi tn
aliis ronibz. vn. nondu
q pccm supbie. ido ꝫ ita
exosum deo. q no erubes
cit supbz de pcco suo. In
pudicicia vo. pccorus. mul
tum displicet deo. qr eum
erubescat. qntum i se ꝫ. Doi
mum aii. q ds hr. in cre
aturis. usurpat supbz sibi
Preterea hic no erubescit
supbz de pcco suo. In pu
dicicia vo. pccorus multu
deo displicet. vn. 2B. habac.
Qntum deo displicet im
pudicicia pccorus. tantu
placet. deo. erubescencia pe
nitentis. ¶ Ite. alii pcco

res qr pccis suis humilia
tur. supbz vo. no. Quid
multu displicet deo supb
dic. aug. Nichil ado dis
plicet deo. sicut cerui
erecta. post pccm. hic
n. notatur. in ps. ubi dr.
Lemundabor a delic. mag.
Et. Iob. xxx. ubi sic leg.
Si osculatus sum manu
mea. qr ꝫ mitigas magna.
Preterea hr homo multa
de hortancia. de supb. qd
magis displicet deo sup
bia in homine. qntum ad
hanc ꝛdicom q in dya.
Quis n. nesciat tollerabi
liorem ee supbiam in di
uite. q in pauper. Homo
qi paup creatura e resp
tu angeli. vn. Sce. xxv.
Tres spes odiuit anima
mea. ⁊ aggrior valde aie
eorq; pauperem supbum ⁊
diuitem mendacem. ⁊ se
nem fatuu in senectutem.
pauper ꝫ homo ex parte
corporis. immo ⁊ paup
rimus om. cu mendica
re uictum. ⁊ uestitum.
a ceteris creaturis indeat.
vn. multu displicet deo
si ex pte corporis. ex qua ita
paup ꝫ supbiat. Quines
pt dici homo mendacis
spe. sz mendacii multu
deo displicet. cu dicit se